

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

609 **BESLUIT** van 17 oktober 1974 tot uitvoering van artikel 10, tweede lid, van de Distributiewet 1939 (Besluit tegemoetkoming gemeentelijke distributiekosten 1974).

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onze Minister van Economische Zaken, de Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken en de Staatssecretaris van Financiën, A. de Goede, van 16 september 1974, no. 674/542 W.J.A., gezien het advies van de Raad voor de gemeentefinanciën van 19 augustus 1974, no. 4670/Rgf 149/4;

Gelet op artikel 10, tweede lid, van de Distributiewet 1939 (Stb. 633);

De Raad van State gehoord (advies van 2 oktober 1974, no. 11);

Gezien het nader rapport van Onze voornoemde Minister en de voornoemde Staatssecretarissen van 10 oktober 1974, no. 674/618 W.J.A.;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1. In dit besluit wordt onder Onze Minister verstaan Onze Minister van Economische Zaken.

Artikel 2. Het Rijk verleent, overeenkomstig het hierna bepaalde, een tegemoetkoming in de kosten door de gemeentebesturen gemaakt bij de uitvoering van de Distributiebeschikking aardolieproducten 1973 (Stcrt. 1974, 15).

Artikel 3. 1. De in artikel 2 bedoelde tegemoetkoming draagt voor elk uur, dat besteed is aan het verrichten van werkzaamheden van administratieve aard voor of als rechtstreeks gevolg van de in artikel 2 bedoelde uitvoering of aan het houden van toezicht op zodanige werkzaamheden:

a. f 23,25 voor zover die uren zijn besteed in een andere dan onder b bedoelde dienstbetrekking;

b. f 5,25 voor zover die uren zijn besteed in een dienstbetrekking als bedoeld in Hoofdstuk V van de Wet Sociale Werkvoorziening (Stb. 1967, 687), dan wel onder toepassing van de Regeling Tijdelijke Arbeidsplaatsen 1973 (Stcrt. 205).

2. De in het eerste lid bedoelde tegemoetkoming wordt vermeerderd met het bedrag van de betalingen, waartoe de gemeente verplicht was:

a. uit hoofde van een dienstbetrekking, ter zake van werkzaamheden als in het eerste lid bedoeld aangegaan, over de tijd gedurende welke die dienstbetrekking heeft voortgeduurd na de feitelijke beëindiging van die werkzaamheden, voor zover in die tijd door de betrokkene geen werk ten behoeve van de gemeente is verricht;

b. wegens de beëindiging van een dienstbetrekking als onder a bedoeld.

Artikel 4. Ter verkrijging van de tegemoetkoming, bedoeld in artikel 3, doet het betrokken gemeentebestuur binnen zes weken na het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit aan Onze Minister in drievoud een schriftelijke opgave toekomen van:

a. het totale aantal van de in artikel 3, eerste lid, onder a, bedoelde uren, besteed door in het bijzonder met het oog op de in artikel 2 bedoelde uitvoering tijdelijk aangesteld personeel;

b. het totale aantal van de in artikel 3, eerste lid, onder a, bedoelde uren, besteed door ander dan onder a bedoeld personeel van de gemeente, gesplitst naar gewone diensturen en overwerkuren;

c. het totale aantal van de in artikel 3, eerste lid, onder b, bedoelde uren;

d. het totale ten laste van de gemeente gekomen, in artikel 3, tweede lid, bedoelde bedrag;

e. het totale aantal van de in de betrokken kring afgegeven of voor afgifte gereed gemaakte machtigingen als bedoeld in artikel 13, onder a, van de Distributiebeschikking aardolieproducten 1973.

Artikel 5. 1. Aan een gemeentebestuur, dat aantoonde, dat de overeenkomstig artikel 3 verleende tegemoetkoming minder dan 85% heeft bedragen van de door die gemeente bij de in artikel 2 bedoelde uitvoering werkelijk gemaakte kosten, wordt op die tegemoetkoming de tot dekking van 85% van die kosten vereiste aanvulling verstrekt.

2. Ter verkrijging van een aanvullende tegemoetkoming als bedoeld in het eerste lid doet het betrokken gemeentebestuur binnen drie maanden nadat het door Onze Minister in kennis is gesteld van het bedrag van de in artikel 3 bedoelde tegemoetkoming, aan Onze Minister met inachtneming van door deze daaromtrent gestelde regelen een gespecificeerde opgave van de werkelijk gemaakte kosten toekomen.

Artikel 6. 1. De gemeentebesturen verstrekken Onze Minister op diens schriftelijk verzoek met betrekking tot opgaven als bedoeld in de artikelen 4 en 5 alle gewenste nadere inlichtingen.

2. Onze Minister kan naar de juistheid van de opgaven en inlichtingen, bedoeld in het eerste lid, een onderzoek doen instellen.

3. De gemeentebesturen verlenen de door Onze Minister met het oog op het verrichten van een onderzoek als bedoeld in het tweede lid schriftelijk aangewezen ambtenaren de medewerking, welke zij voor de vervulling van hun taak behoeven.

Artikel 7. 1. Onze Minister stelt het gemeentebestuur - al dan niet na toepassing van het bepaalde in artikel 6 - zo spoedig mogelijk na ontvangst van de opgaven bedoeld in artikel 4 of 5 in kennis van het uit te keren bedrag.

2. Indien bij de vaststelling van het in het eerste lid bedoelde bedrag is uitgegaan van gegevens, afwijkende van die welke door het gemeentebestuur zijn verstrekt, deelt Onze Minister zulks schriftelijk onder opgave van redenen aan het betrokken gemeentebestuur mede.

Artikel 8. Dit besluit kan worden aangehaald als: Besluit tegemoetkoming gemeentelijke distributiekosten 1974.

Artikel 9. Dit besluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad, waarin het wordt geplaatst.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State en aan de Algemene Rekenkamer.

-Soestdijk, 17 oktober 1974.

JULIANA.

De Minister van Economische Zaken,
R. F. M. LUBBERS.

De Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken,
POLAK.

De Staatssecretaris van Financiën,
A. DE GOEDE.

Uitgegeven de eenendertigste oktober 1974.

De Minister van Justitie,
VAN AGT.

NOTA VAN TOELICHTING

Artikel 10, tweede lid, van de Distributiewet 1939 (*Stb.* 633) vordert de totstandkoming van een algemene maatregel van bestuur, houdende regelen betreffende de verlening aan gemeentebesturen van een tegemoetkoming in de door hen ter zake van de uitvoering van de wet gemaakte kosten. Aan deze bepaling dient thans in verband met de door de gemeenten verrichte werkzaamheden ter zake van de distributie van aardolieproducten, waartoe eind 1973 als gevolg van de aardoliecrisis werd besloten, uitvoering te worden gegeven.

Vroegere ervaringen hebben uitgewezen, dat een regeling, volgens welke de gemeentebesturen opgave dienen te doen van alle door hen voor de bedoelde uitvoering van de wet gemaakte kosten, en deze kosten, na goedkeuring van die opgave, tot ten minste het in de wet genoemde percentage (75) vergoed krijgen, aanleiding kan geven tot een langdurige – somtijds jaren vergende – verificatie. Daarbij dient een groot aantal strijdvragen omtrent hetgeen al of niet tot de kosten, waarvoor een tegemoetkoming dient te worden toegekend, valt te rekenen, tot een oplossing te worden gebracht alvorens tot (definitieve) uitkering kan worden overgegaan. Ten einde een dergelijke ingewikkelde, veel tijd en mankracht vergende procedure te voorkomen, is gezocht naar een methode, volgens welke de te verlenen tegemoetkoming op betrekkelijk eenvoudige wijze kan worden vastgesteld en tevens een waarborg wordt geboden voor een behoorlijke, ruimschoots boven de in artikel 10, tweede lid, van de wet aangegeven minimumgrens liggende tegemoetkoming.

De ondergetekenden hebben daartoe de medewerking ingeroepen van het Centraal Bureau voor Verificatie en Financiële Adviezen der Vereniging van Nederlandse Gemeenten.

Dit heeft na een ter zake ingesteld onderzoek bij een aantal representatief te achten kringen aanbevolen de tegemoetkoming te bepalen op een vast bedrag per uur van de voor rekening van de betrokken gemeente voor de uitvoering van de wet verrichte werkzaamheden. Het aldus berekende bedrag zou nog dienen te worden vermeerderd met het bedrag, inclusief de sociale lasten, van de door de gemeente na de beëindiging van de werkzaamheden ingevolge het nog voortdurende dienstverband met tijdelijke werkrachten betaalde lonen en de uitkeringen wegens de beëindiging van zodanig dienstverband.

De bedoelde uurvergoeding zou volgens het Verificatiebureau op grond van de bij zijn onderzoek gebleken feiten dienen te worden vastgesteld op de gemiddelde kosten van de onderzochte gemeenten per uur, zijnde f 5,25 voor werkzaamheden verricht door personeel, waarop het bepaalde in de Wet Sociale Werkvoorziening (*Stb.* 1967, 687) van toepassing was (dan wel daarmee voor wat deze regeling betreft gelijk te stellen categorieën), en f 23,25 voor de door het overige personeel (al dan niet in vaste dienst) verrichte werkzaamheden. In deze bedragen is behalve een vergoeding voor de loonkosten en sociale lasten, mede een vergoeding voor bijkomende kosten (advertentiekosten, porti, drukwerk-, vervoer- en representatiekosten e.d.) en huisvestingskosten begrepen. Naar het oordeel van het bureau zou een andere grondslag voor de tegemoetkoming, zoals een bedrag per inwoner, per in de gemeente geregistreerd motorrijtuig of per afgegeven machtiging, veel minder in aanmerking komen dan de hierboven bedoelde uurvergoeding, aangezien gebleken is, dat de relatie tussen de omvang van de gemaakte kosten en het aantal genoemde eenheden per gemeente zeer ongelijk is.

De ondergetekenden zijn van oordeel, dat het aanbeveling verdient de voorstellen van het bureau te volgen. De wenselijkheid binnen afzienbare tijd met de verlening van de tegemoetkomingen een aanvang te kunnen maken en de procedure ter zake zonder verdere complicaties op korte termijn te voltooien maakt toepassing van een methode als door het bureau wordt aanbevolen onvermijdelijk. Het komt de ondergetekenden voor, dat met de door het bureau voorgestelde uurvergoedingen in het algemeen een redelijke tegemoetkoming in de gemaakte kosten zal worden verkregen. Uiteraard zullen op deze wijze onderlinge verschillen in de dekkingsgraad van die

kosten niet kunnen worden vermeden, doch een totale gelijkheid in behandeling zou ook bij toepassing van andere methoden nauwelijks mogelijk zijn. De ondergetekenden menen dan ook, dat de voordelen van de voorgestelde regeling ook voor de gemeenten zodanig zijn, dat daaraan overwegende betekenis moet worden toegekend. De voorgestelde regeling zal overigens wel dienen te voorzien in de mogelijkheid, dat in de gevallen, waarin gemeenten kunnen aantonen, dat met de ontvangen tegemoetkoming minder dan een bepaald percentage van de door hen werkelijk gemaakte kosten is vergoed, een aanvulling tot genoemd percentage wordt verstrekt. In de eerste plaats immers vereist de wet in artikel 10, tweede lid, dat de tegemoetkomingen niet lager zullen zijn dan 75% van de werkelijk gemaakte kosten; verhoging van dit minimum tot 85% komt de ondergetekenden evenwel redelijk voor. In de eerdere distributieperiode gold een uitkeringspercentage van 85% van de kosten. Voorts zou bij gebreke van een dergelijk minimum voor de in de meest ongunstige positie verkerende gemeenten een te grote ongelijkheid ontstaan ten opzichte van de gemeenten met een gunstig dekkingspercentage. Er zij overigens op gewezen dat voor de beslissing van de vraag of een gemeente voor de bedoelde aanvulling in aanmerking komt, nagegaan dient te worden welke kosten door die gemeente ter zake van de distributie *werkelijk* zijn gemaakt. Daarbij zal uiteraard uitsluitend met die kosten rekening kunnen worden gehouden, welke naar redelijk oordeel als rechtstreeks en noodzakelijk gevolg van de vereiste uitvoering van de op de gemeenten rustende taken te dezen kunnen worden beschouwd.

De Raad voor de gemeentefinanciën kan zich blijkens haar aan de ondergetekenden uitgebracht advies d.d. 19 augustus 1974 met een en ander verenigen.

In *artikel 3* van het ontwerp-besluit wordt, overeenkomstig het hierboven weergegeven voorstel van het Verificatiebureau van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten, de grondslag voor de vaststelling van de te verlenen tegemoetkoming bepaald. Deze zal in het algemeen aan de centrale gemeente worden uitgekeerd, ongeacht haar aanspraak op verrekening van de door haar gemaakte kosten met de overige gemeenten van de kring. Bij die verrekening zal de tegemoetkoming uiteraard mede dienen te worden betrokken.

Er zij, wat dit artikel betreft, voorts op gewezen, dat hierin sprake is van „werkzaamheden van administratieve aard of het houden van toezicht op zodanige werkzaamheden”. Aan de berekening van de gemiddelde kosten per werkuur is namelijk alleen de totale werktijd van het administratieve en toezicht houdende personeel ten grondslag gelegd. Bij die berekening zijn echter wel de andere loonkosten – zoals voor boden, telefonisten, serveersters e.d. – mede in aanmerking genomen. Deze kosten zijn met name opgenomen in het totaal van de huisvestingskosten, welke – evenals alle andere kosten – in de vergoeding per uur administratief of toezichthoudend werk tot uitdrukking zijn gebracht.

Met de woorden „werkzaamheden. . . . voor of als rechtstreeks gevolg van de in artikel 2 bedoelde uitvoering” is beoogd tot uitdrukking te brengen, dat als grondslag van de berekening van de tegemoetkoming ook de uren van de verrichte werkzaamheden ter voorbereiding van deze distributie, voor zover niet uitsluitend het op papier gereed maken van algemene distributieplannen betreffende, en die voor de – intern administratieve – afwikkeling daarvan in aanmerking worden genomen. Het zal hier echter wel steeds om daadwerkelijk verrichte arbeid moeten gaan. Uitgaven ter zake van de distributie, welke na de afsluiting van de feitelijke werkzaamheden nog voortduerden of voor de gemeenten zijn ontstaan, zijn òf wel reeds verdisconteerd in de uit te keren uurvergoeding òf betreffen die uitgaven, welke ingevolge *artikel 3*, tweede lid, afzonderlijk worden vergoed.

In *artikel 4* wordt bepaald, dat de tegemoetkoming wordt verleend nadat bij de Minister van Economische Zaken binnen zes weken na de inwerkingtreding van het besluit een opgave is

ingediend omtrent de door de onderscheiden categorieën personeelsleden aan de betrokken werkzaamheden bestede uren, en het ten laste van de gemeente gekomen bedrag aan na afloop van de werkzaamheden aan tijdelijk aangesteld personeel doorbetaalde lonen en uitkeringen wegens beëindiging van het dienstverband. De genoemde termijn van zes weken is gekozen ten einde een spoedige afwikkeling van deze aangelegenheid te bevorderen; zij lijkt redelijk, mede gezien het feit, dat de gemeenten reeds langer bekend zijn met de door de ondergetekenden beoogde wijze van uitvoering van artikel 10, tweede lid, van de wet. Overigens spreekt het vanzelf, dat met wijzigingen of aanvullingen van de opgaven, welke de Minister van Economische Zaken eerst na afloop van de bedoelde termijn bereiken zoveel mogelijk rekening zal worden gehouden, mits de hoofdzaak van de opgaven geacht kan worden binnen die termijn te zijn ontvangen.

Artikel 5 opent, overeenkomstig het hierboven daaromtrent gestelde, de mogelijkheid tot aanvulling van de tegemoetkoming tot 85% van de werkelijk gemaakte kosten. Ten aanzien van de administratieve uitvoering hiervan zullen door de Minister van Economische Zaken nadere voorschriften kunnen worden vastgesteld.

Artikel 6 houdt enige voorschriften in, welke voor het verrichten van controle op de verstrekte opgaven noodzakelijk zijn. Opgemerkt zij overigens, dat tot deze nadere controle in het algemeen slechts dan zal worden overgegaan, indien de ontvangen gegevens daartoe aanleiding geven.

De Minister van Economische Zaken,

R. F. M. LUBBERS.

De Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken,

POLAK.

De Staatssecretaris van Financiën,

A. DE GOEDE.